

Het gevecht dat Willem, gespeeld door Eelco Smits, in deze monoloog levert met zichzelf is **imposant**.

Van Hoves regie is smetteloos, maar de tekst van Simon Stephens biedt te weinig verrassingen.

Alleen is maar alleen, maar voor sommigen is er geen andere optie. Willem, uit de monoloog *Song from far away* van Toneelgroep Amsterdam, is zo iemand. Acteur Eelco Smits speelt hem: een schuchtere dertiger, verborgen in de capuchon van zijn grote winterjas. Willem heeft ooit vriend en familie in de steek gelaten om in New York een carrière op te bouwen. Na twaalf jaar moet hij terug naar Amsterdam, naar de begrafenis van zijn jongere broer. Hij zal zijn verleden onder ogen moeten komen.

Na Halina Reijns *La Voix Humaine* (nu ook weer te zien) is *Song from far away* het tweede, relatief kalme en introverte deel in een monologen-trilogie van regisseur Ivo van Hove. Speciaal voor Eelco Smits geschreven door de Britse auteur Simon Stephens. De andere stem, van Ramsey Nasr, is komend voorjaar het sluitstuk. Eenzaamheid is het verbindende thema.

Dat is ook duidelijk te zien. Aan het zelfmoordappartement bijvoorbeeld, waarin Willem brieven aan zijn overleden broer voorleest. Een wit en kil hok is het. Er staan een enorme airco en een lege stoel, waar-

tegen hij soms praat. Het nep-sneeuwt achter twee ramen. Minstens even koud is het geluidsdecor, dat bestaat uit een lied op gitaar door Smits en verder veel onheilspellend gebrom van de airco.

Als dat nog niet deprimerend genoeg is, dan is er nog de weinig opbeurende tekst. Willem vertelt liefdeloos over zijn werk (hij koopt dingen en verkoopt die dan weer), over zijn familie en over zijn ex-vriend, die hij tegen beter weten in weer opzoekt. Ook de stad Amsterdam is voor hem een vreemde geworden. Alleen op onpersoonlijke plekken als Schiphol en in hotels voelt hij zich nog thuis.

Humor, verlichting en dus de werkelijke ontroering moeten vooral van Smits zelf komen. Met een arsenaal aan uitdrukkingen van ongemak en onbeholpenheid houdt de normaal altijd wat verstopte TGA-acteur (sinds 2005) gemakkelijk vijf kwartier de aandacht vast. Uiteindelijk staat hij zelfs helemaal naakt op het podium, zonder pantser, zonder vrees. Als Willem dan zijn verlies inziet, breekt hij in duizend stukjes.

Eigenlijk is de acteur van *Song from far away* beter dan de tekst. Dat heeft te maken met de stroeve vertaling van Rik van den Bos, maar bovenal biedt Stephens gewoon te weinig verrassingen en te weinig sprankelende taal. Van Hove kan daar in zijn smet-

teloze regie verder weinig aan doen. Het is Smits die daar staat, in zijn een-tje, als Willem, omringd door de gapende leegtes in zijn leven. Het gevecht dat hij met zichzelf levert, is imposant.

Vincent Kouters

Song from far away

Theater
★★★★

Van Simon Stephens door Toneelgroep Amsterdam, regie Ivo van Hove. Stadsschouwburg, Amsterdam, 19/8. Daar t/m 29/8, daarna tournee.

Eelco Smits als Willem in *Song from far away*.